

Obsah

O životě

- 1 Veškeré náboženství se týká života a životem náboženství je činit dobro
☞ 7
- 2 Nikdo nemůže činit skutečné dobro od sebe. ☞ 15
- 3 Nakolik se vyhýbáme zlům jako proviněním, natolik činíme dobro ne od sebe, ale od Pána. ☞ 19
- 4 Nakolik se vyhýbáme zlům jako proviněním, natolik milujeme pravdu
☞ 27
- 5 Nakolik se vyhýbáme zlům jako proviněním, natolik věříme a jsme duchovní lidé ☞ 31
- 6 Desatero učí, která zla jsou provinění.
☞ 37
- 7 Veškeré druhy vražd, cizoložství, krádeží a falešného svědectví včetně žádostí po nich jsou zla, kterým je třeba se vyhýbat jako proviněním.
☞ 43
- 8 Nakolik se vyhýbáme všem druhům vražd jako proviněním, natolik milujeme svého bližního. ☞ 47
- 9 Nakolik se vyhýbáme všem druhům cizoložství jako proviněním, natolik milujeme mravní čistotu. ☞ 51
- 10 Nakolik se vyhýbáme všem druhům krádeží jako proviněním, natolik milujeme upřímnost. ☞ 55

- 11 Nakolik se vyhýbáme všem druhům falešného svědectví jako proviněním, natolik milujeme pravdu. ☞ 59
- 12 Nikdo se nemůže vyhýbat zlům jako proviněním tak, aby se od nich vnitřně odvracel, pokud proti nim nebojuje. ☞ 63
- 13 Máme se vyhýbat zlům jako proviněním a bojovat proti nim jakoby sami od sebe. ☞ 67
- 14 Kdo se vyhýbá zlům z jakéhokoli jiného důvodu než proto, že to jsou provinění, ten se jim ve skutečnosti nevyhýbá, ale pouze jim brání objevit se před světem. ☞ 71

O lásce k bližnímu

- 1 Prvou věcí lásky k bližnímu je hledět k Pánu a vyhýbat se zlům, neboť to jsou provinění vůči Němu; toho dosahujeme aktivní litostí. ☞ 77
- 2 Druhou věcí lásky k bližnímu je činit dobro, neboť je užitečné. ☞ 83
- 3 Bližním, jenž má být milován, je v duchovním pojetí dobro a pravda. ☞ 89
- 4 Předmětem lásky k bližnímu je člověk, společenství, vlast a lidstvo; ti všichni jsou bližním v úzkém i širokém smyslu slova. ☞ 95
- 5 Subjektem lásky k bližnímu je člověk; jaká je jeho láska k bližnímu, takový je i její subjekt a taková je láska, kterou projevuje vůči bližnímu. ☞ 101

- 6 Člověk se rodí, aby se stal láskou k bližnímu; nemůže se jí však stát, pokud jej jeho pohnutky a jejich příjemnosti nevedou k tomu, aby neustále bližnímu přinášel dobro užitečnosti. ☞ 109
- 7 Každý člověk, který hledí k Pánu a vyhýbá se zlům jako hříchům, se stává podobou lásky k bližnímu, pokud upřímně, spravedlivě a věrně vykonává práci svého povolání a zaměstnání. ☞ 115
- 8 Vše, co se vztahuje k bohoslužbě, je znakem lásky k bližnímu. ☞ 125
- 9 Dobročinnosti lásky k bližnímu jsou dobré skutky, jež člověk, který je 9 láskou k bližnímu, koná svobodně mimo své povolání. ☞ 129
- 10 Existují mnohé povinnosti lásky k bližnímu - mimo výše uvedené i ty, jež má člověk činit ze slušnosti. ☞ 131
- 11 Existují různá rozptýlení lásky k bližnímu, tedy různé radosti a příjemnosti tělesných smyslů užitečné pro obcerstvení ducha. ☞ 133

Dodatek

- 1 Prvou věcí lásky k bližnímu je hledět k Pánu a vyhýbat se zlům jako proviněním ☞ 141
- 2 Druhou věcí lásky k bližnímu je prokazovat bližnímu dobro. ☞ 153

12 Tam, kde není žádná pravda víry, není žádná církev, a tam, kde není žádné dobro života, není žádné náboženství. ∞ 156

4 Bližní má být milován podle svého duchovního dobra a následně podle svého mravního, občanského a přírodního dobra. Z toho plyne, že bližním, který má být milován, je v duchovním smyslu dobro. ∞ 157

3 Bližním, který má být milován, je v přírodním smyslu spoluobčan, menší a větší společenství, vlast a lidské pokolení. ∞ 157